

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 03.05.1971, sp. zn. 5 Co 20/71, ECLI:CZ:NS:1971:5.CO.20.1971.1

Číslo: 1/1972

Právní věta: Jiným důchodem ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 103/1964 Sb. ve znění zákona č. 89/1968 Sb. je i částečný invalidní důchod. Poživateli částečného invalidního důchodu přísluší proto výchovné ve výši 90 Kčs.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 03.05.1971

Spisová značka: 5 Co 20/71

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení, Výchovné

Předpisy: 101/1964 Sb. § 38 103/1964 Sb. § 73

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Úřad důchodového zabezpečení v Praze přiznal navrhovateli částečný invalidní důchod účastníka odboje I. skupiny, zvláštní přídavek a výchovné na jedno dítě ve výši 90 Kčs. Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel opravný prostředek a namítal, že jeho zdravotní stav splňuje podmínky plné invalidity.

Krajský soud v Ústí nad Labem po provedeném dokazování nevyhověl opravnému prostředku, pokud jím byl uplatňován nárok na invalidní důchod. Přitom však vyslovil právní názor, že navrhovatel jako částečně invalidní důchodce má nárok na výchovné na jedno dítě ve výši 140 Kčs. Z tohoto důvodu rozhodnutí odpůrce zrušil.

Odpůrce v odvolání uvádí, že částečný invalidní důchod nutno zahrnout pod ustanovení týkající se „jiného“ důchodu a že proto lze přiznat výchovné jen ve výši 90 Kčs.

Nejvyšší soud ČSR usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že potvrdil rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně při určování výše výchovného na jedno dítě vycházel z ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 103/1964 Sb. ve znění zákona č. 89/1968 Sb., které vyložil tak, že slova zákona „výchovné

činí měsíčně na jedno dítě k důchodu invalidnímu 140 Kčs“ nerozlišují mezi plným a částečným invalidním důchodem. Výhoda vyššího výchovného ve výši 140 Kčs se podle právního názoru soudu prvního stupně vztahuje i na výchovné na jedno dítě poživatele částečného invalidního důchodu, tedy i na navrhovatele.

K tomu je třeba uvést, že ustanovení § 73 odst. 1 a 2 zákona č. 103/1964 Sb. a § 38 odst. 1 a 2 zákona č. 101/1964 Sb. jsou v podstatě totožná. V prvním odstavci obou zákonných ustanovení se uvádí, že výchovné náleží na každé dítě poživatele důchodu starobního, invalidního (částečně invalidního), osobního a sociálního. V druhém odstavci citovaných ustanovení se rozlišuje výše výchovného na jedno dítě k důchodu invalidnímu ve výši 140 Kčs a k jinému důchodu, kde činí jen částku 90 Kčs.

Kdyby se zamýšlelo přiznat vyšší výchovné stejně k invalidnímu důchodu plnému jako k částečnému, jistě by to bylo v textu zákona vyjádřeno. Jako v prvním odstavci citovaných ustanovení by i v druhém odstavci byl uveden vedle důchodu invalidního také částečný invalidní důchod. Jestliže tomu tak není, nutno jiným důchodem rozumět i částečný invalidní důchod. Náleží tedy navrhovateli jako částečně invalidnímu důchodci výchovné na jedno dítě ve výši 90 Kčs a nikoliv ve výši 140 Kčs.

Bylo proto usnesení soudu prvního stupně změněno tak, že se rozhodnutí odpůrce potvrzuje.

Náhrada nákladů odvolacího řízení nebyla účastníkům přiznána, protože navrhovatel neměl v řízení před soudy obou stupňů úspěch a odpůrci žádné náklady nevznikly.